

**De
Bijloke**

Muziekcentrum

Hemelse Stemmen

me, myself and I

musica transalpina en het polyfone zelf

liedteksten

InVocare

Za 28.01 | 20:00 | Concertzaal

them|me

Alfonso Ferrabosco

The nightingale (uit: Musica Transalpina)

The nightingale so pleasant and so gay,
In greenwood groves delights to make his
dwelling,
In fields to fly chanting his roundelay,
At liberty against the cage rebelling.
But my poor heart with sorrows overswelling,
Through bondage vile, binding my freedom
short,
No pleasure takes in these his sports excelling,
Nor of his song receiveth no comfort.

Luca Marenzio

Abi dispietata morte

(uit: Madrigali a quattro voci)

Ahi, dispietata morte!
Ahi, crudel vita!
L'una m'ha posto in doglia
E mie speranze acerbament'ha spente:
L'altra mi tien qua giù contra mia voglia
E lei che se n'è gita seguir non posso
Ch'ella no'l consente:
Ma pur ognor presente
Nel mezzo del mio cor madonna siede
E qual è la mia vita ella se'l vede.

Ah, genadeloze dood!
Ah, gruwelijk leven!
De ene heeft mij verdriet gebracht
en dooft bitter mijn hoop.
De andere houdt me hier beneden tegen mijn wil.
En zij die weg is kan ik niet volgen
Want dit leven laat het niet toe.
Maar toch, altijd aanwezig
In het midden van mijn hart koester ik mijn
geliefde
En zij ziet hoe ik leef zonder haar.

John Wilbye

*Alas what a wretched life is this
(uit: First set of madrigals)*

Alas! What a wretched life is this!
Nay what a death! Where tyrant Love com-
mandeth!
My flow'ring days are in their prime declining,
All my proud hope quite fall'n, and life untwi-
ning,
My joys each after other, in haste are flying,
And leave me dying for her that scorns my
crying.
Oh she from hence departs, my love refraining,
For whom, all heartless alas! I die complaining.

Maddalena Casulana

*Vagh'amorosi augelli (uit: Secondo libro de
madrigali a quattro voci)*

Vagh' amorosi augelli
Che, sovra gli arbuscelli,
Rinovate gl'antichi vostri amori,
Cantate tra bei fiori,
Gl'occh'e le bionde chiome
Che fur si dolce nod' a le mie some,
E di mia Clori a l'onde,
In quest' amate sponde,
Udite l'armonia
Che puo sol' a dolcir la pena mia.

us|me

John Dowland

*All ye whom love and fortune hath betrayed
(uit: The first book of songs or ayres)*

All ye whom Love or Fortune hath betrayed,
All ye that dream of bliss, but live in grief,
All ye whose hopes are ever more delay'd,
All ye whose sighs or sickness wants relief:
Lend ears and tears to me, most hapless man,
That sings my sorrows like the dying swan.

Liefdevolle vogels
Die, boven de bomen,
jullie oude liefde doen herleven,
zingend tussen mooie bloemen.
De ogen en de blonde lokken
Die zo'n zoete knoop legden in mijn zorgen
En hoor de harmonie van mijn Cloris
in de golven van deze beminde waters
Die alleen mijn verdriet kan verzachten.

Care that consumes the heart with inward pain,
Pain that presents sad care in outward view,
Both, tyrant-like, enforce me to complain,
But still in vain: for none my complaints will rue.
Tears, sighs and ceaseless cries alone I spend:
My woe wants comfort, and my sorrow end.

us|me

Orazio Vecchi

L'humor licentioso & L'humor sincero
(uit: *Le veglie di Siena*)

L'humor licentioso

Di marmo sete voi
Donna, ai colpi d'Amor,
Al pianto mio,
E di marmo son io
A le vostr'ire ed agli stratii suoi;
Per amor, per natura,
Io costante e voi dura;
Ambo siam sassi, e l'uno e l'altra è scoglio:
Io di fè, voi d'orgoglio.

L'humor sincero

Copr'il candido seno,
Chè, se'l veggio, ben mio,
Per soverchia dolcezz'il cor vien meno.
Ma, folle, che dich'io?
Deh n'ol coprir,
Deh no, chè s'io n'ol veggio,
Sì crudel'e sì forte
Sent'il dolor, che mi conduce a morte!
E se morir pur deggio,
Fia men grav'il morire
Di dolcezza, ben mio, che di martire!

Je bent als marmer, Dame,
voor de wonden van de liefde,
en voor mijn klaagzang.
En ik ben marmer
Voor uw woede en kwellende pijlen.
In de liefde, volgens de natuur
Ben ik trouw en ben jij hard;
Wij zijn beiden stenen, beiden zo hard als steen:
Ik door geloof, jij door trots.

Bedek je witte borst,
Want als ik het zie, mijn liefste,
Zal de overweldigende zoetheid mijn hart ver-
zwakken.
Maar wat een dwaas, wat zeg ik?
Nee, bedek het niet,
Ach! nee, want als ik het niet zie,
zal ik scherpe en wrede pijn voelen
Die me naar mijn dood zal leiden!
En als ik moet sterven,
zal het minder pijnlijk zijn om te sterven
Van zoetheid, mijn liefste, dan van kwelling!

Luzzasco Luzzaschi

*Lungi da te (uit: Quinto libro
de madrigali à cinque voci)*

Lungi da te cor mio
Struggomi di dolore e di desio;
E a te vicino struggomi o mio core
Di dolcezza e d'Amore.
Ma torna omai, deh torna, e se'l destino
Vuol ch'io mi strugga a te, lungi e vicino,
Sfavilli e splenda la tua luce amata,
Ch'io n'arda e mora, e morirò beata.

Cipriano de Rore

*O sonno (uit: Il secondo libro
di madrigali à quattro voci)*

O sonno, o della queta, umida, ombrosa
notte placido figlio; o de' mortali
egri conforto, oblio dolce de' mali
si gravi, ond'è la vita aspra e noiosa;

soccorri al cor omai, che langu' e posa
non have, e queste membra stanch' e frali
solleva: a me ten vola, o sonno, e l'ali
tue brune sopra me distendi e posa.

Ov'è 'l silentio che'l di fugge e'l lume?
E i lievi sogni, che con non secure
vestigia di seguirti han per costume?

Lasso, ch'invan te chiamo, e queste oscure
e gelide ombre invan lusingo. O piume
d'asprezza colme! O notti acerb' e dure!

Ver van jou, mijn hart,
word ik verscheurd door verdriet en verlangen;
En dicht bij u verlang ik, o mijn hart, naar zoetheid
en liefde.

Maar keer nu terug, ah, keer terug, en als het lot
Wil dat ik naar je verlang, ver weg of dichtbij,
Laat dan je geliefde licht flikkeren en schijnen,
Moge ik erin branden en sterven, en ik zal geze-
gend sterven.

O slaap, O dat stille kind van de vredige, frisse
en schaduwrijke nacht; O zoon van stervelingen;
zoete troost, zoete vergetelheid van het kwaad
zo ernstig dat ze het leven bitter en vermoeiend
maakt,

Red mijn rusteloos kwijnende hart, en til deze
zwakke en vermoeide ledematen op. Omarm mij,
O slaap, en spreid uw donkere vleugels over mij uit.

Waar is de stilte die de dag en het licht ontvlucht?
En de zachte dromen die u zo vaak volgen met
aarzelande voetstappen?

Helaas, vergeefs roep ik u, vergeefs bedrieg ik, en
lok ik deze donkere en koude schaduwen: O kus-
sens met hardheid gevuld, O bittere en pijnlijke
nachten.

Luca Marenzio

*Al primo vostro sguardo (uit: Il primo libro
delle villanelle a tre voci)*

Al primo vostro sguardo
Fui d'amoroso dardo
Ferito così forte
Ch'io grido: "O dolci lumi,
Fate ch'io non consumi!"

Poi mirando le trezze
Vidi tante bellezze,
E tanto fu l'ardore,
Ch'io grido: "O chiome d'oro,
Per voi abbrugio e moro!"

La bocca e le parole,
Uniche, al mondo sole,
Son sì potenti e forti,
Ch'io grido: "O bocca sola,
Ov'Amor scherza e vola.

Al fin la leggiadria
Di voi, signora mia,
È così grande e forte,
Che basta solamente
A innamorar la gente.

uslme

John Ward

No object dearer (uit: Tristitiaie remedium)

No object dearer.
Nor no love so crossed;
If ever good cause suffered under might,
If ever joys were checked in proudest boast,
Or ever claim did nonsuit kingdom's right,
Our love, our joy, our right and all are lost.
Time, Death and Nature, Arm'd by Fate's despite,
By this one fatal blow so deadly given,
Doth make us groan under the wrath of heaven.

Bij je eerste blik
was ik door een liefdevolle pijn
Zo sterk verwond
Dat ik riep, 'O zoete lichten,
Verslind me niet!'

Dan kijkend naar de lokken
Zag ik zoveel schoonheden,
En vurig stond ik in vlam,
Dat ik riep, 'O gouden haar!
Voor jou brand en sterf ik!'

De mond en de woorden,
Alleen in de wereld
Zijn zo krachtig en sterk
Dat ik riep: 'O eenzame mond,
Waar de liefde graapt en vlucht.'

Tenslotte, de sierlijkheid
Van u, mijn dame,
Is zo groot en sterk
Dat het genoeg is
om mensen verliefd te maken.

melme

Cipriano de Rore

Mia benigna fortuna (uit: Il secondo libro di madrigali à quattro voci)

Mia benigna fortuna e 'l viver lieto,
i chiari giorni et le tranquille notti
e i soavi sospiri e 'l dolce stile
che solea resonare in versi e 'n rime,
vòlti subitamente in doglia e 'n pianto,
odiar vita mi fanno, et bramar morte.

Crudel, acerba, inexorabil Morte,
cagion mi dàì di mai non esser lieto,
ma di menar tutta mia vita in pianto,
e i giorni oscuri et le dogliose notti.
I mei gravi sospir' non vanno in rime,
e 'l mio duro martir vince ogni stile.

Giovanni Pierluigi da Palestrina

In every place I find my grief (uit: Musica Transalpina)

In every place I find my grief and anguish,
Save where I see those beams that me have
burned,
And eke mine eyes to floods of tears have
turned,
Thus in extremest pangs each hour I languish,
O me, my shining star so sweet and sacred,
Cause of all comfort, of this world the jewel,
For want of thee my life I have in hatred,
Was never grief so great, nor death
so cruel.

Het mij welwillend lot, het vrolijke leven,
de heldere dagen, de zachte nachten,
de zoete zuchten en de zacht stijl,
die in verzen en strofen weerklinkt,
plots omgeslagen in leed en tranen doen mij het
leven haten en naar de dood smachten.

Wreedaardige, bittere, meedogenloze Dood,
jij die mijn vreugde nooit kansen bood,
maar mijn leven in diep rouwe dompelde,
mijn dagen in duisternis, mijn nachten
in weegeklaag; mijn diepe zuchten vinden
geen plaats in gedichten en mijn harde
foltergang is sterker dan welke stijl ook.

Girolamo Conversi

*My heart why dost thou love thine enemy
(uit: Musica Transalpina)*

My heart alas why dost thou love thine enemy.
Laughing so merrily she goes with gladness
To see thy grief and sadness.
Cruel disdain, lasting pain, no remedy,
Save most singular beauty and little pittie.

John Dowland

*Would my conceit
(uit: The first book of songs or ayres)*

Would my conceit that first enforced my woe,
Or else mine eyes which still the same increase,
Might be extinct, to end my sorrows so
Which now are such as nothing can release:
Whose life is death, whose sweet each change of sour,
And eke whose hell reneweth every hour.

Each hour amidst the deep of hell I fry,
Each hour I waste and wither where I sit,
But that sweet hour wherein I wish to die,
My hope alas may not enjoy it yet,
Whose hope is such bereaved, of the bliss,
Which unto all save me allotted is.

To all save me is free to live or die,
To all save me remaineth hap or hope,
But all perforce, I must abandon it,
Sith Fortune still directs my hap a slope,
Wherefore to neither hap nor hope I trust,
But to my thralls I yield, for so I must.

us|me

John Ward

Die not, fond man (uit: Tristitiae remedium)

Die not, fond man, before thy day.

Love's cold December

Will surrender

To succeeding jocund May.

And then, O then, sorrow shall cease

Comforts abounding

Cares confounding

Shall conclude a happy peace.

De Standaard